

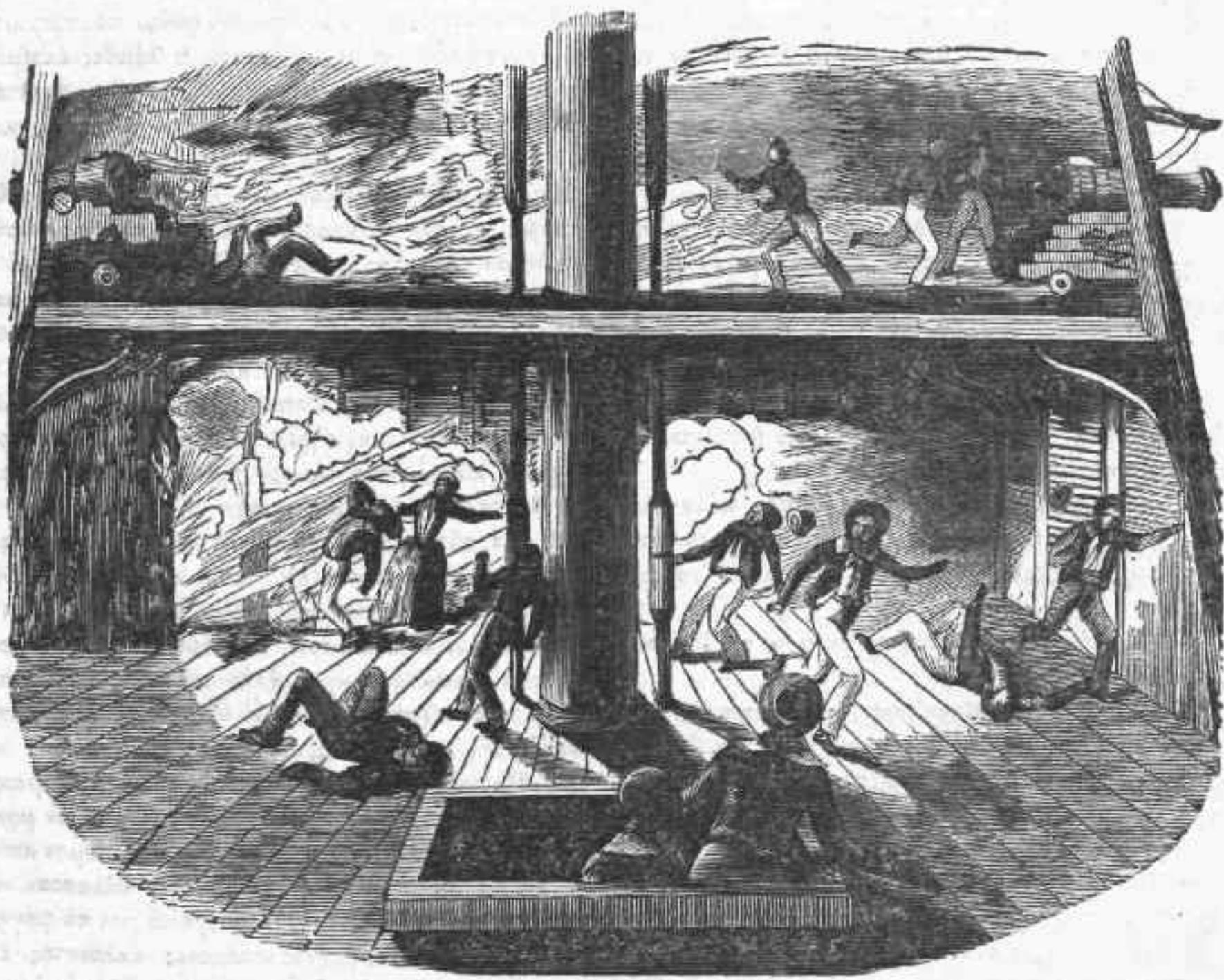
μέσως ἐπιτείνουσα τὴν ὄρμήν της, ως ὅργιζομένη διὰ πηδάλιον! "Ἐχορέσε τότε ὁ πλοίαρχος, καὶ ὁ πηδαλιοῦχος ἀμέσως ὑπίκουος, καὶ πολλοὶ ναῦται ἔτρεξαν νὰ βοθύσωσιν. 'Αλλὰ μετὰ μίαν στιγμὴν,

— Τὸ πλοῖον δὲν ὑπακοει εἰς τὸ πηδάλιον, ἐκράξεν ὁ πηδαλιοῦχος.

— Λαβῆτε τὸ πηδάλιον! Σβίσκετε τὸ πῦρ τῶν μηχανῶν! ὑπέλκησε στρεψός ὁ πλοίαρχος.

'Αλλὰ καὶ τοῦτο οὐτονόμητον. 'Ο θάλαμος τῶν καμίνων ἐφλέγετο διαστάσης, καὶ οὐδεὶς απολύτως ἦδυνταν νὰ πλησιάσῃ διὰ νὰ σύνῃ αὐτάς.

Τότε τὸ πλοῖον ἐγκατελεῖσθη εἰς ἑκατόν, χωρὶς θήκη εἶναι ἀπέραντος, κάρινος. 'Ολην τὴν θάλασσαν πηδαλιοῦχου, χωρὶς ὁδηγίας τῶν μηχανῶν. 'Η δὲ α-

δὲ γένομεν εἰς αὐτὴν, δὲν σῆνει, καὶ αἱ ἀντλίαι δὲν γανῆς ἔκεινη πυρκαϊκή, ἡ θεριζότης ἔνδεκα γιλιάδων τόκων καιομένην ἀνθράκων, ανέπτυσσε τὸν ἀτρόμον εἰς τὴν ὑπερτάτην αὐτοῦ δύναμιν, καὶ τότε τὰ δύο παναθηναϊκά στοιχεῖαν ἥρχισαν πάλην ἀνήκουστον. 'Ο οἰκειώνος ὡρούμενος, καὶ οὐπό σφροδροῦ μαστιζόμενος λαΐ-λαπος, ἐξώρμακ ἐκ τῶν ἀπωτάτων μυστῶν τὰ οὔρκυομάκι του κύματα, κατὰ τοὺς πλευστοὺς αὐτοῦ οὐρανιστίου, διπερ ὑπὸ τοῦ συρίζοντος ἀτμοῦ ἐλαυνόμενον, διέσχιζε τὸ οὔδωρ ὡς βέλος, μετ' ἀκαθέτου ταχύτητος.

— Τὰς λέμβους εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τὰς κυρίας καὶ τοὺς ἐπιβάτες! ἕκαστην πάλιν προστάττουσαν ἡ καθηρά καὶ ἀτάραχος φωνὴ τοῦ πλοιαρχοῦ, διστι,

— Καρός, ὡς φορτίσωμεν περὶ τῶν ἀνθρώπων, εἶπεν ὁ πλοίαρχος.

— Κάτω τὰς δύο σωσάνδρας!

Τινὲς τῶν ναυτῶν, δσοι δὲν εἶχον θεριζήθη εἰς τούτην τὴν πολύτελην πλοιαρχίαν τοῦ πηδαλιοῦχου, πρόττουσιν, ἀρμηναν ὑπὸ τὴν οδηγίαν τοῦ πηδαλιοῦχου, πρὸς τὰς μεγάλας λέμβους, διὰ νὰ τὰς κατεβιβάσωσιν. 'Αλλ' ἐν τῷ ἅμα ἐπανελθὲν — Πλοίαρχε, εἶπεν ὁ ἀξιωματικός, αἱ φλόγες κατέλαβον δύο

ἔξινο τὸ μέρος τοῦ πλοιοῦ. Διὶ σωσάνδραι καίονται. — Τὸ πηδάλιον πρὸς τὸν ἀνεμον! δολοὶ εἰς τὸ